

LXV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 8. Marts 1920).

Udvalget har ment det rigtigt at følge Lovforslaget med Hensyn til Begrænsning af Ændringerne i den gældende Lov, saaledes at der i det væsentlige, udover rent praktiske Ændringer, kun ændres i de Bestemmelser, som angaar Dagpengenes og Erstatningernes Størrelse, Løn- og Indtægtsgrænserne for de efter Loven ulykkesforsikrede, Forholdet til Island og Kapitlet om Fiskeri og den mindre Skibsfart.

Derfor har Ønsker, som fra forskellige Sider har været fremme i Udvalget om videregaaende Ændringer — delvis saadanne, for hvilke der har været almindelig Sympati, og hvis Berettigelse Ministeren i Samraadet har anerkendt —, maattet skydes til Side. Men til Gengæld foreslaar Udvalget at indsætte en Revisionsbestemmelse, og det er Forudsætningen, at den inden 5 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden saaledes foregaaende Revision ikke alene skal angaa Sætsler og praktiske Ændringer, men at der da gives Lejlighed til at prøve Stemningen ogsaa med Hensyn til saadanne principielle Spørgsmaal som Forsikringens Udstrækning til den direkte Gang til Arbejdsstedet, den frivillige Forsikrings Forhold til Statstilskuddet, delvise Dagpenge o. l. (Ændringsforslag Nr. 21).

Største Delen af de stillede Ændringsforslag støttes af hele Udvalget. Saaledes

foreslaar hele Udvalget, at Maksimallønningegrænsen for tvungen Forsikring af de i Industri, Haandværk, Handel, privat Tjenesteforhold m. v. arbejdende saavel som af de i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m. arbejdende udgaar, i Lighed med, hvad Lovforslaget gaar ud paa for de i Søfarten arbejdende (Ændringsforslag Nr. 16 og 17). Fremdeles er Udvalget enig i at foreslaa, at den nugældende Regel (Lovens § 43, 2det Stykke), hvorefter en af de særlige Begrundelser for at omsætte Erstatning til en Livrente søges i Forsørgelseskommunens Anbefaling deraf, svinges om, saaledes at Opholdskommunens Stilling bliver vejledende for, hvorvidt en ellers begrundet Omsætning af Erstatningen til Livrente bør *undlades* (Ændringsforslag Nr. 14). I denne Forbindelse skal Udvalget udtale, at man anser det for givet, at Livrenten, hvor den anvendes i Stedet for Erstatning, tegnes i det Selskab, som byder Livrentenyderen de gunstigste Betingelser.

Af mere principielle Ændringer indenfor den Begrænsning, Udvalget har sat sig, er der Enighed om, at Aldersgrænsen for de Personer, hvis „Dagløn“ udfindes af den faktisk fortjente Løn i Stedet for af den teoretisk udregnede „Aarsfortjeneste“ delt med 300, i Lovforslaget er sat for højt ved 18 Aar, naar Grænsen skal være absolut, og man foreslaar en Adgang til